

Mese és valóság

A csacsi

Nőtt a csacsi, növekedett,
nagy csacsivá cseperedett.
Azt mondja az apukája:
– Beíratlak iskolába.
Tanulj, fiam, okosodjál,
buta szamár ne maradjál!...
Így került az első bé-be
csacsicsalád csemetéje.
Vettek neki könyvet, irkát¹,
kalamárist², tollat, tintát,
táskát is egy szépet, nagyot –
s abba mindent belerakott.
Reggelenként útnak eredt
a nagy fülű csacsigyerek,
sietett, hogy idejében
ott legyen az első bé-ben.
Gondtalanul nyargalászva
ment mindig az iskolába.
Hátán vitte tudományát:
a hatalmas teli táskát
– mert a csacsi úgy gondolta
a tudományt abban hordja.

Teltek-múltak napok, hetek,
a sok kicsi elsős gyerek
az ábécét megtanulta,
s már az egyszeregyet fújta...
A csacsi meg minden este
könyvét feje alá tette:
azt hitte, a tudománya
így vándorol buksijába...
Tanulni biz nem volt kedve!
Sose tudta, mi a lecke!
Ült, csak ült a szamárpadban,
s kalimpált a füle nagyban.
Hiába járt első bé-be –
semmi se ment a fejébe!
Az év végén meg is bukott:
mert csak – iá! – ennyit tudott...
Csacsicsalád fiacskája
az első bé-t ötször járta!
Tudomány rá így sem ragadt...
Bizony jó nagy szamár maradt!

Mit vitt magával a csacsi az iskolába?

Miért rakta a csacsi esténként a könyvet a feje alá?

¹ irka: füzet

² kalamáris: tintatartó

1. a) Satirozd be a csacsira jellemző tulajdonságokat!

nagy fülű

kicsi

fürge

figyelmes

okos

magányos

szorgalmas

lusta

ostoba

hiszékeny

buta

gondtalan

4. Alkoss szóláshasonlatokat a példa szerint! Buta, mint a szamár.

lassú

gyáva

fürge

bölcs

bátor

ravasz

